

El Parlament britànic tomba de nou el 'Brexit'

May torna a fracassar i la Cambra dels Comuns rebutja la proposta d'acord amb 391 vots en contra

May, a la Cambra dels Comuns ■ EFE

Més països i aerolínies deixen a terra els Boeing 737

Tanquen l'espai aeri europeu a aquest model

FINQUES Pous

Ei propietari!
No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Valoració GRATUITA

MATARÓ - C/ Pujol 20 - 08301 - finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 13 de març del 2019. Any XLIV. Núm. 14936 - AVUI / Any XLI. Núm. 13806 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-12

Puigdemont tornarà si obté l'acta d'eurodiputat

INTENCIÓ • L'expresident obre un nou front amb l'Estat en recordar que, si surt escollit el 26-M, gaudirà d'immunitat per retornar

Ruiz-Mateos, electe tot i estar en crida i cerca

OPOSICIÓ • La Junta Electoral espanyola li recorda que abans ha d'acatar la Constitució de manera presencial a Madrid

La pancarta pels presos polítics i els exiliats, ahir al Palau de la Generalitat ■ JOSEP LOSADA

Resposta "combativa" pels llaços

El govern estudia si presenta recurs a la decisió de la Junta Electoral

Nacional

P12

Les urnes del pla B seran a Madrid

S'han repartit a diferents col·lectius per a la manifestació de dissabte

Nacional

P20

Les entitats demanen més recursos per als MENA

Farmàcia i Ortopèdia a mida
(plantilles, mitges...)

M.P. Roca i Alberó

ORTOPÈDIA - HOMEOPATIA - DIETÈTICA - DERMOFARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS - ANÀLISIS DE SANG

C/ Nou, 1 / La Riera, 78 - 08301 MATARÓ - Tel. 93 790 19 57

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

Dues realitats paral·leles

Fa pocs dies, en la seva declaració durant el judici pel procés, l'ex-secretari d'estat de Seguretat José Antonio Nieto va

parlar de l'existència de dues "realitats paral·leles". L'ex-número dos de Juan Ignacio Zoido es referia a les valoracions sobre les protestes del 20 de setembre del 2017 davant la conselleria d'Economia, que ell definia com a "concentracions tumultuoses", mentre que el conseller d'Interior, Joaquim Forn, les qualificava de "pacífiques, ordenades i familiars". Nieto confessava que havia estat en aquell precís instant que s'havia adonat que "la seva percepció de la realitat era molt diferent de la nostra", i, per aquest motiu, havia començat a mobilitzar efectius de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional, una ordre que, en realitat, havia estat decidida de molt abans.

De fet, durant totes les jornades de judici s'està fent evident l'existència de dues versions diametralment oposades d'una mateixa realitat, i no només

L'ex-secretari d'estat de Seguretat José Antonio Nieto va fer referència a l'existència de dues "realitats paral·leles"

d'allò que va succeir aquell dia al davant de la conselleria, sinó també del que havia passat els mesos anteriors i del que s'esdevindria a partir d'aquell dia. No és només un problema de percepció, sinó també d'actitud. En el judici també s'estan posant de manifest dues maneres d'entendre la seguretat i l'ordre públic, la d'aquells que prioritzen la mediació i la convivència i la dels que ho fien tot a l'ús de la força. El diàleg davant la violència i les urnes davant les porres. Poques imatges il·lustren tan bé aquesta idea com la dels guàrdies civils que es dirigien al nostre país al crit de "A por ellos!" i que, una vegada arribaven als col·legis electorals, no tenien manies a colpejar els "individus" (així va definir-los el coordinador policial, Pérez de los Cobos) que protegien les urnes, sense atendre les súpliques o les peticions de diàleg.

De fet, la mateixa opció de la via judicial i policial per resoldre un conflicte polític és una mostra evident que vivim en dues realitats que, essent paral·leles, difícilment podran arribar a coincidir.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La relíquia de Casserres

Quan l'any 1963 va quedar enllestit el pantà de Sau, molts van anar a observar la transformació del paisatge, uns per lamentar-la, uns altres per celebrar-la. Alguns aprofitaven per arribar fins a Sant Pere de Casserres, monestir romànic situat a l'extrem d'un estimball treballat per l'erosió del Ter. Els que en tornaven explicaven que en un armariet excavat a l'absis de l'església del conjunt monàstic havien vist un petit sarcòfag que contenia un nadó momificat. Vaig fer jo posteriorment l'expedició. El monestir es trobava en avançat estat de decrepitud. Les dependències que no estaven enfonsades eren d'accés impossible per l'acumulació d'esbarzers. Només el campanar i la nau espaiosa de l'església s'aguantaven amb certa solidesa. Les parets de l'absis estaven cobertes de pintades esotèriques. "Hi venen a fer misses negres", em van dir. L'armariet hi era. El sarcòfag, no. "L'han robat." La llegenda diu que el nadó es troba en els orígens de la fundació de Sant Pere de Casserres. Els ducs de Cardona van tenir un fill que només sortir del ventre de la mare

“Retorn al monestir situat en un estimball del Ter, prop de Sau

va donar instruccions: "D'aquí tres dies em moriré; munteu el meu cos en un cavall blanc, deixeu-lo anar, i allà on s'aturi fundeu un monestir amb mi a dins." Parlem del segle XI. La relíquia va ser molt venerada. Els veïns dels voltants li resaven i la baixaven al riu els anys de sequera.

He tornat a Casserres aquest cap de setmana. Hi ha una carretera que hi porta en pocs minuts amb cotxe des del parador però vaig optar per les camíes, com quan només hi havia un camí de sorra i pedres. Una hora anar i una altra tornar, al meu pas. Encara no m'he refet de la impressió favora-

ble. Sant Pere de Casserres ha estat perfectament restaurat. Les obres es remunten als anys noranta. Des de llavors que no hi havia tornat. L'armariet hi és, tancat. Demano notícies del cos del nen al jove que custodia l'entrada: "Després que una gent de Barcelona se l'endugués, va ser retornat sota secret de confessió trenta anys més tard." Ha dit "una gent de Barcelona" amb la cantarella despectiva habitual en aquests casos. Em ven un llibret que explica el robatori i el retorn. No va ser "una gent de Barcelona" sinó del Maresme, vinculada a Cabrera de Mar. La "gent de Barcelona" té per al noi una gran amplitud geogràfica. El sarcòfag està ben guardat, no em diu on. Afegeix que la restauració, a càrrec de la Generalitat i institucions privades, es va inaugurar amb una missa oficiada per un capellà vingut directament del Vaticà, especialitzat a extraure dimonis del cos de la gent i de l'arquitectura profanada. "Els que van assistir a la cerimònia encara en parlen; no s'ha vist una missa amb tanta pompa com aquella." Sant Pere de Casserres remot, disputat per Déu i el diable...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Ne-crològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/15b4wn>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Quin ridícul!

A mi em sembla que el millor de tot aquest capítol de la Junta Electoral prohibint els llaços grocs dels edificis de la Generalitat és veure com n'és, de ridícul tot plegat. Com n'és, de ridícula la decisió que han pres els membres de la Junta Electoral, i com n'és, de gran el ridícul que ha fet Ciutadans (el ridícul que ha tornat a fer Ciutadans, hauria de dir) queixant-se'n. Sap fer alguna cosa més, Ciutadans, que intentar provocar-nos a partir dels llaços grocs? És aquest, el seu programa electoral? Anar-se'n a Tortosa a treure llaços grocs? Anar-se'n a Amer? Anar-se'n a Waterloo? Coi, Inés, quina profunditat! Quin nivellàs! Si no fos que tota aquesta polèmica m'indigna, em repugna i em fastigueja, seria dels partidaris de fer un Tortosa. Volen que traiguem els llaços grocs dels edificis públics? Doncs traiguem-los, durant uns dies, i donem-los peixet. I amb un som-

“A banda de “combativa”, la resposta del govern pels llaços grocs hauria de ser imaginativa

riure. Ja hi tornaran a ser. No crec que una queixa de Ciutadans es mereixi la inhabilitació del president Torra o de qui sigui. Se'n recorden, de quan Inés Arrimadas i Albert Rivera se'n van anar a Alella, al Maresme, a treure llaços grocs d'una barana? Van treure'ls, es van fer la foto, i al cap de poca estona els veïns, amb tota naturalitat, els van tornar a penjar. Ara és la Junta Electoral, qui ho ordena. Doncs facin

un Alella. Contra els llaços grocs, que són tot un símbol del que passa en aquest país, no hi poden fer res. Per més que en treguin, en continuaran veient arreu. La portaveu del govern, Elsa Artadi, va anunciar ahir que l'executiu de Torra respondrà de forma “combativa” contra la decisió de la Junta Electoral. Molt bé. Segur que la decisió que prengui el govern em semblarà bé. Però a mi em sembla que, a banda de “combativa”, la resposta hauria de ser imaginativa. Ho hem sabut ser sempre, fins ara. Discrepo de la decisió de la Junta Electoral, que sap perfectament que el llaç groc és una expressió col·lectiva de rebuig contra la situació de manca de llibertat que pateixen presos i exiliats, i que va molt més enllà d'uns partits polítics. Però jo he decidit no caure en la provocació que busca Ciutadans. Aposto per fer un Alella. I degustar, en tot cas, el ridícul que han fet. Ja veurem què fa el govern.

EDITORIAL

El llaç groc no busca vots

La Junta Electoral Central ha reprès la seva croada contra determinats símbols a Catalunya, amb un requeriment al president Quim Torra perquè ordeni la immediata retirada de tots els llaços grocs i banderes estelades dels edificis públics de la Generalitat. L'organisme que vetlla per la neutralitat institucional durant els períodes electorals torna a excedir-se en les seves funcions, adoptant criteris arbitraris molt discutibles com ara considerar el llaç groc com un símbol “partidista”, pel fet que recorda dirigents que pertanyen a formacions polítiques que estan en situació de presó preventiva.

Els magistrats d'aquest organisme actuen amb un biaix indiscutible en la seva actuació perquè el llaç groc no busca ni demana vots, no respon a posicions polítiques; és un clam social en defensa de la democràcia i dels drets humans, civils i polítics, ara mateix vulnerats per la situació de presó o exili de càrrecs polítics i líders d'entitats civils, que no han comès cap delictes. El llaç groc no és de cap partit, sinó de milions de persones, que comparteixen aquest clam i que votaran partits diferents, amb ideologies i estratègies diferents, i que competiran entre ells per obtenir més representants al Congrés i Senat, al Parlament Europeu i als ajuntaments.

Resulta paradoxal que la Junta Electoral es deixi utilitzar d'una manera tan evident per partits com Ciudadanos, que sí fan propaganda partidista i busquen vots amb la seva persecució dels llaços grocs, ja sigui amb recursos administratius com el que ha motivat aquesta resolució, amb ‘performances’ mediàtiques dels seus dirigents per diferents poblacions de Catalunya o amb expedicions furtives “de neteja” amb cúters i tisores.

De reüll

Anna Serrano

La neutralitat

“La mesura és tan òbvia que no hauria de ser necessària.” El president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Jesús María Barrientos, donava suport ahir a la decisió de la Junta Electoral Central (JEC) que dimarts va donar dos dies al president de la Generalitat perquè es retirin els llaços grocs, pancartes i estelades dels edificis públics que depenen de la Generalitat. “No són espais per a posicions ideològiques”, insistia Barrientos. “Aquest és l'estat normal de les coses”, considerava. Més enllà de la proximitat de les

Cs s'ha convertit en el lleixiu arrencallaços grocs més eficaç

campanyes electorals, el de la neutralitat és un argument que sentim reiteradament. En parlen el PP i Ciutadans referint-se no només als edificis, sinó sobretot a l'espai públic. Però aquest no hauria de ser justament tot el contrari? No hauria de ser el lloc on posicions diverses i fins i tot discrepants siguin

presentes? Un espai de trobada i confrontació. I de tots. La dreta autoanomenada constitucionalista –hi incloc els d'Inés Arrimadas– no ho veu així. El vol el màxim d'asèptic, sense símbols ni proclames, i encara més quan no hi està d'acord. Fins al punt que, tiora en mà, Ciutadans s'ha convertit en el lleixiu arrencallaços grocs més eficaç. Ara la JEC obliga a treure'ls d'edificis públics sense tenir en compte que han estat col·locats per una majoria que governa. I que és una minoria, la de Cs, la que força que aquests símbols es retirin. Tot a favor d'una suposada i inexistent neutralitat.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE CIUTADANS

Albert Rivera

Una senyora tupinada

Sílvia Clemente, ex-PP, era la candidata designada pel líder de Cs a Castella i Lleó. Les primàries havien de ser un tràmit, però no les guanyava i de sobte les va guanyar. Una senyora tupinada i una manera d'entendre la política. Rivera ven transparència, però el frau té autors materials i intel·lectuals.

JUTGE

Santi Vidal

Drets conculcats

El Suprem ha corregit el CGPJ i el jutge podrà reprendre la carrera judicial i té dret a cobrar tot el que ha deixat de cobrar des que no el van deixar reintegrar-se a la seva feina, un cop complerts els tres anys de suspensió per haver redactat un esborrany de constitució catalana.

ACTOR I DIRECTOR DE CINEMA

Terry Guilliam

Cicle a la Filmoteca

La Filmoteca de Catalunya enceta un cicle dedicat a la filmografia del director Terry Guilliam, un dels membres del cèlebre grup humorístic Monty Python, que en va saber conservar i difondre el seu esperit a través de pel·lícules com ara *Time Bandits* (*Els herois del temps*) entre d'altres.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Pendants del TS

La defensa de Jordi Sànchez presenta recurs d'urgència i acusa el jutge Llena de rebutjar-li el permís per qüestions polítiques.

10
anys

Paradís fiscal

El Principat d'Andorra deixa de ser un paradís fiscal. Aixeca parcialment el secret bancari i fa un gran pas per sortir de la llista negra de l'OCDE.

20
anys

Presos d'ETA

Els presos d'ETA difonen un comunicat en què mostren el desig de participar en un procés de pau "real" però "sense ser moneda de canvi".

Full de ruta

Carina Filella

Horta de Sant Joan i Picasso

Al darrer número del setmanari La República, que els dimenges acompanya aquest diari, els expliquem el projecte del Centre Picasso d'Horta de Sant Joan de traslladar-se a una nova seu, l'antiga Casa Abadia, que no només permetrà doblar la superfície actual d'aquest equipament que explica la intensa relació de l'artista amb aquest municipi de la Terra Alta sinó que també obrirà la possibilitat que s'hi exposin, almenys de manera semipermanent, obres originals. Entre les dues llargues etapes que va fer al poble, Picasso hi va pintar unes 200 obres, entre les quals s'hi troben algunes de les més reconegudes de la seva etapa cubista, com ara *La bassa d'Horta* i *La fàbrica*. Fa cinc anys, el centre va haver de limitar-se a obrir només els caps de setmana i els estius pels problemes econòmics. Aquest és un centre autofinançat, que sobreviu amb les aportacions d'una fundació sense ànim de lucre i amb la recaptació de les entrades. Hi ha molt

Hi ha molt pocs museus que podrien sobreviure sense els diners de l'administració pública. Al Centre Picasso d'Horta, la manca d'ajuts en fa inviable la supervivència

pocs museus a Catalunya que podrien sobreviure sense ajuts de l'administració pública. I quan es tracta d'un petit equipament situat al sud del país, tocant a la Franja, en una zona que va perdre habitants de forma imparable, aquesta manca de suport fa pràcticament inviable la seva supervivència. Ja fa força anys que la Generalitat i altres administracions públiques van veure que destinar diners a recuperar els espais de la Batalla de l'Ebre seria rendible. Per això els responsables del Centre Picasso, que consideren que l'equipament és "una joia en brut", perquè no se n'ha tret prou profit, de la relació entre l'artista i Horta, no perden l'esperança que algun dia –que esperem que no sigui llunyà– algun polític amb responsabilitat veurà la llum i entendrà el gran potencial turístic, cultural i també social que port tenir un Centre Picasso en condicions en aquesta part del país allunyada del centre neuràlgic. Tots els governs s'omplen la boca amb la necessitat de descentralitzar la cultura però pocs fan cap pas.

Tribuna

Montse Barderi. Escriptora i comissària de l'Any Pàmies

Les dones sàvies i humils

Caterina Albert va declarar que era una simple aficionada i part de la crítica i, fins i tot, d'obres enciclopèdiques se la van prendre al peu de la lletra: filla de propietaris rurals, de vida reclosa, que va començar a escriure com una simple aficionada. Així també Teresa Pàmies, en rebre el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, la segona dona a qui se li concedia després de Mercè Rodoreda, va declarar: no m'he considerat mai una escriptora, no aspiro a ser més que una cronista de la meua generació.

QUANTES VEGADES s'ha titllat Teresa Pàmies de cronista d'una època? També Montserrat Roig va ser considerada sovint una cronista, un eufemisme per dir-los que la literatura, pròpiament dita, no és per a elles. Però Teresa Pàmies era una escriptora, una escriptora de talent, creadora d'unes imatges ben poderoses, d'algú que sempre sap del que parla, que ho fa amb una necessitat imperiosa de ser autèntica, i que el seu estil, a dife-

rència de molts llibres d'ara, va molt més enllà de la crònica, el testimoni i el periodisme. En la seva obra *Va ploure tot el dia*, de sobte una senyora de 50 anys, amb sorra als ulls quan es desperta, massa gran per veure-hi bé, ha d'enfrontar-se a un escorcoll de domicili. Es renta la cara, es pentina el cabell gris. Quantes vegades hem llegit aquesta escena i l'autor fa sempre referència a l'antiga bellesa perduda?

AMB VIGÈNCIA ABSOLUTA sabem que la dignitat de la protagonista res té a veure amb l'estètica: fins a sis vegades en les primeres pàgines diu que estava llegint Agnes Heller, una filòsofa marxista hongaresa. Ens parla del seu llibre subratllat, la seva cambra amb papers, màquina d'escriure i màquina de cosir. Sabem que és una dona, treballadora i lectora. Una dona que després de 30 anys d'exili s'acosta a un bar, atrafegat als matins, per viure i comportar-se com una barcelonina més. Per passar desapercebuda, mirant de reüll quina

propina cal deixar per no despertar sospites. És aquesta invisibilitat, aquesta situació de barcelonina de tota la vida el que l'assossega, malauradament la presbícia no impedeix que un matí pagui amb un franc el cafè, i tot el seu exercici camaleònic quedi en entredit.

TERESA PÀMIES va dir per televisió en una època sense fragmentació audiovisual: aspiro a una literatura de porteres. Qui hagi llegit *La fi de l'home roig* de Svetlana Aleksàndrovna Aleksiévitx, sap què podia arribar a significar la cultura per a la classe treballadora. I sobre la literatura de porteres, qui pot oblidar la portera de l'elegància de l'erició de Barbbery Muriel, que vivia en una porteria amb milers de llibres amagats? Són estereotips d'humilitat, alta literatura i cultíssims que es combaten amb una mirada atenta. No us prengueu les dones sàvies i humils al peu de la lletra, una precaució que segurament no necessitareu per a molts homes.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Parelles solidàries per la República

■ De sempre Catalunya ha estat un país solidari, però ara som nosaltres els que necessitem l'ajut dels nostres veïns. Som conscients del que ens manca, i no ens ha de saber greu de clamar al món per poder existir com a poble que som.

La societat catalana, ANC, Òmnium, consells rectors universitaris, col·legis professionals, sindicats, organitzacions patronals, en definitiva, tot el teixit social català, hauria de convocar els seus homòlegs europeus i mundials i, com en una mena de parelles solidàries, invocar, sector a sector, l'ordre democràtic mundial perquè ens ajudin a assolir els productes de supervivència de primera necessitat per poder sobreviure com a poble: drets fona-

mentals, justícia, democràcia. Estem en situació d'emergència vital.

LLUÍS MATAS
Calella (Maresme)

Què fem amb tot aquest plàstic?

■ Últimament no puc deixar de pensar en els residus plàstics que s'acumulen al nostre planeta. Fa uns anys vaig viure en primera persona els abocadors d'Àfrica i em va impactar molt veure la quantitat de plàstic que està afectant tot un país i el món sencer. Vaig pensar que haviem de fer alguna cosa, així que com a ciutadana em vaig comprometre amb el medi ambient i amb el desenvolupament sostenible del planeta. Però no m'estan posant les coses fàcils; allà on vagi, estic destinada a adquirir productes o aliments que van embolicats en plàstics o llaunes.

Ens han fet creure que amb el reciclatge ja contribuïm a un món millor i aquesta no és la solució.

Gran part del plàstic que reciclem no es regenera, sinó que s'acumula en abocadors, sense parlar dels anys que pot trigar un plàstic a degradar-se. El problema és que el plàstic no és una qüestió prioritària per als governs, sempre hi ha crisis més importants, fins que ja no hi hagi marxa enrere, perquè no hi ha un planeta B.

LAIA VILLALBÍ CABRÉ
Reus (Tarragonès)

Unitat o desunió?

■ És ben sabut que una part de la població catalana se sent descontenta, menyspreada, o fins i tot odiada, per una altra gran part de la població espanyola.

Aquest és, principalment, un dels motius pel qual

molts catalans volen deixar de ser espanyols.

Jo creia que els partits que defensen la unitat d'Espanya, el que volien és que aquell col·lectiu de població que està descontent, reconsiderés les seves pretensions.

Per aconseguir-ho, el més lògic seria esbrinar quines són les causes i motius que provoquen aquest rebuig, i buscar-hi la solució.

Segons el meu parer, quan a un col·lectiu se l'ignora, menysprea, deprecia, i se l'exclou de qualsevol relació, és com dir-los:

"Marxeu, que no us volem."

Si aquesta és la seducció que els unionistes espanyols volen utilitzar per aconseguir que els independentistes renunciïn al seu rebuig a l'Estat espanyol, el que aconseguiran serà tot el contrari.

FLORIÀ GIRÓ I ALGUER
Arenys de Mar (Maresme)

La frase del dia

“Amb l’acta d’eurodiputat tornaria a Catalunya”

Carles Puigdemont, PRESIDENT DE LA GENERALITAT A L'EXILI

Tribuna

Melcior Comes

Maneres de ser home

A la fotografia s’hi veuen tres nois bastant joves, que no deuen arribar ni als vint-i-cinc anys. S’han posat un esparadrap negre a la boca, perfilant severament una ics. Imitant les feministes de Femen, s’han tapat també amb esparadrap els mugrons, i sobre el seu tors i pit s’hi pot llegir el següent: “Callem nosaltres perquè vosaltres pugueu parlar.” És la resposta d’un cert tipus de mascle ofès a la reivindicació feminista, present arreu del món el dia 8 passat amb les múltiples vagues del Dia de la Dona.

ALGUNS HOMES, en sentir parlar de feminisme, es posen la mà a la cartera, incapaçs de voler entendre de què estem parlant quan parlem d’igualtat, com si tot ja estigués conquerit. Tot i que en principi estan d’acord amb les línies principals de la reivindicació –no són totalment cavernícoles...–, i accepten de grat que les dones tenen els mateixos drets davant la llei i dels salaris i fins admeten abstractament la igualtat de les dones a l’hora d’exercir amb excel·lència qualsevol ofici.

PERÒ TANMATEIX no s’ho acaben de creure, perquè no han estat educats en una societat on això acabi de ser així, o que quan no és així hi hagi alguna conseqüència que canviï l’estat de les coses, l’ordre tradicional on l’home és el rei. Per entendre’ns: que l’home es reivindicui com a feminista és més fàcil que no que estigui disposat a posar la rentadora i planxar tant com la seva companya. Que ella hi estigui més disposada perquè tanmateix ell guanya més diners treballant moltes hores fora de casa és la constatació que el món està muntat perquè l’home mani i la dona vagi a remolc. Per no parlar del feminisme del polític home que s’envolta de dones que callen i aplaudeixen el gran guia igualitari, que els explica en què consisteix el feminisme bo i vertader.

PER ALTRA BANDA, i potser com a conseqüència, hi ha l’homenet victimista, que sent que la reivindicació de la dona com a subjecte capaç li farà perdre posicions. Com diu el pit dels nois masculistes, senten que donar la veu a la dona és haver de callar. Consideren que tot el que elles conquereixin es farà a les seves expenses, que tot allò que una dona és capaç de fer posa en evidència la seva mediocritat.

IGUAL QUE EL NACIONALISME més ranci es basa a considerar-se millor que el veí, el masculisme es basa en la mateixa idea: els homes som millors i més capaços, i les dones sí, està bé tot el que tenen i fan, i se les accepta, però amb la boca petita, com s’accepta una llengua minoritària quan no s’està disposat a aprendre-la o a considerar-la digna de res. O com s’accepta la plurinacionalitat d’Espanya: una molèstia, fins i tot una cosa que estaria bé de silenciar.

EL MASCLISME –com tot nacionalisme de la imposició– és una forma d’egoisme.

“El que cal, tant com reivindicar el feminisme, són noves maneres de ser home, de tenir una masculinitat que no signifiqui una oposició recelosa i menyspreadora cap a la dona

me. I el feminisme –com tot nacionalisme de la defensa– és una forma de reivindicació, de demanar justícia per a tothom, que ens recorda que ser dona està tan bé com ser home, i que ser-ho no ha de ser impediment davant de res ni de ningú. Tal com està muntat el món, ser dona és tenir més números per ser sempre la perdedora en gairebé totes les rifes. Tenir penis encara et dona moltes més facilitats per arribar al cim.

MASSA PROBABLEMENT, si ets dona et tocarà ser víctima d’abusos d’alguna mena, de violències reals, de petites infàrmies o menyspreus diaris, sentir-te tot el dia jutjada pel teu aspecte, escarnida per la teva sexualitat si la reivindiques lliurement, parodiada si et passes de justiciera, i jutjada com inferior pels teus col·legues si t’atreveixes a fer una feina tan bona o més sòlida que la seva. Subtilment o sense educació, t’encaminaran cap a rols de menys importància. I si tens el talent de guanyar, molts ho acabaran atribuït al teu sexe, a qui faran responsable d’haver-te ajudat per un motiu o per l’altre, potser perquè diran que t’has servit dels teus “encants femenins”, o perquè t’han promocionat per motius propagandístics de paritat.

EL QUE CAL, DONCS, tant com reivindicar el feminisme, són noves maneres de ser home, d’altres formes de tenir una masculinitat que no signifiqui una oposició recelosa i menyspreadora cap a la dona. Els homes estan nerviosos, però no tant per les dones desimboltes que arriben, sinó perquè no saben ser homes d’una altra manera. I això fa por. Les feministes els han d’ajudar, d’educar, per molt que facin de moment tant el ridícul com els joves de la foto que citava. Ens cal aprendre a veure que certa mena de masculinitat ens perjudica i ens allunya de maneres més felices de treballar i d’estimar-nos.

De set en set

Manuel Castaño

Tots a judici

Ah la judicialització de la política! Semblava la causa de tots els mals, però potser seria un bon costum. Certament, si

creiem en la divisió de poders, no correspon als jutges imposar un acord entre polítics que no s’entenen ni dir-los què han de fer quan no se’n surten. Tanmateix, estaria bé que, al final de cada mandat, se’ls obligués a passar comptes davant d’un tribunal. Forçosament o prèvia denúncia; la idea hauria de durar. Del procés al processisme es desprèn que la defensa més tècnica, més cenyida als fets, és més útil que la defensa orientada a la inflamació política. Estaria bé veure batlles i diputats ar-

Tot càrrec públic serà considerat culpable fins que demostrï la innocència

gumentant el perquè de les decisions preses. “Tota la meua actuació ha estat orientada a la implementació de polítiques socials que facin la felicitat de les persones.” “Un moment –intervé el jutge–, no estem aquí perquè vostè faci interpretacions sobre el seu paper providencial en la història; ens limitarem als fets.” Fets ben concrets. Amb quin presupost comptava, i en què se l’ha gastat. La felicitat de les persones és cosa de cadascú; parlem de quant han hagut de pagar per mantenir el *tinglado* (terme molt usat per Joan Fuster). Quan algú s’ha queixat de la seva gestió, l’ha atès, o l’ha insultat, acusant-lo d’intolerant o coses pitjors? Mirem-ho cas per cas i partida per partida. Però pretendre jutjar els polítics per sistema és abolir la seva presumpció d’innocència. Sí, s’hauria de modificar la Constitució, però valdria la pena: tot càrrec públic serà considerat culpable fins que demostrï la innocència.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El govern prepara la resposta pel llaç groc

Torra estudia l'abast de l'ordre de la Junta Electoral i si el podrien acusar de desobediència

El Suprem readmet Santi Vidal com a jutge

Tornarà a treballar tres anys després per haver preparat una constitució catalana

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

Batalla jurídica per l'acta d'eurodiputat

FET Puigdemont obre un nou front amb l'Estat anunciant que, si surt escollit el 26-M, gaudirà d'immunitat i podria tornar a Catalunya **RESPOSTA** La Junta Electoral li recorda que abans ha d'acatar la Constitució de manera presencial a Madrid **DEFENSA** El Parlament Europeu és el que dirimeix en cas de controvèrsia

Emma Ansola
BARCELONA

El president de la Generalitat a l'exili i candidat de JxCat a les eleccions europees, Carles Puigdemont, ha obert una nova batalla jurídica amb l'Estat espanyol després que ahir anunciés que, en cas de sortir escollit el 26-M, podria tornar a Catalunya gràcies a la immunitat parlamentària de què gaudiria com a diputat electe al Parlament Europeu.

La declaració de Puigdemont, però, va ser àmpliament contestada pels òrgans de l'Estat, entre aquests la Junta Electoral Central, que recordava que per ser eurodiputat, però, cal acatar abans la Constitució en un acte presencial a Madrid d'acord amb l'article 224 de la llei orgànica de règim electoral general (Loreg) i, per tant, Puigdemont encara no gaudiria d'immunitat parlamentària. Una interpretació que també compartien ahir els serveis jurídics del Congrés.

A partir d'aquestes dues declaracions, aparentment oposades, es va obrir un nou xoc. Puigdemont defensava ahir, en declaracions a RAC1, que en el moment en què és

Les frases

“Si tinc l'acta d'eurodiputat torno a Catalunya perquè el Parlament Europeu garanteix la immunitat a tot arreu”

“Si un estat membre prohibeix ser candidat a un ciutadà, viola totes les normes de la democràcia”

Carles Puigdemont
EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

“El que digui Puigdemont cada vegada té menys importància, menteix fins i tot als seus”

Inés Arrimadas
DIPUTADA DE CIUTADANS

“Sembla que no viu en aquest món fent afirmacions que no s'ajusten ni al dret ni al sentit comú”

Eva Granados
PORTAVEU DEL PSC AL PARLAMENT

proclamat diputat electe ja s'obté la immunitat parlamentària. Una proclamació que estaria determinada per la publicació al BOE dels resultats electorals, un tràmit per al qual la Loreg atorga fins a vint dies. Passat aquest termini, i ja amb la proclamació feta —a partir d'aquí, segons Puigdemont, ja gaudiria d'immunitat—, s'obre un nou termini de cinc dies per acatar la Constitució. En cas que no es produïxi aquest tràmit, la Junta Electoral Central “podria declarar vacant l'escó” i, segons indica l'article 224, també “suspendria les prerrogatives del diputat electe”, amb la

qual cosa s'entén que els privilegis ja els tenia abans de l'acatament.

Sigui com sigui, la batalla política ha deixat pas a una nova batalla jurídica que aquest cop es trasllada de ple als escenaris europeus on en última instància, i en cas de controvèrsia, haurà de dirimir el Parlament europeu en funció d'un informe de la comissió parlamentària que verifica les credencials dels electes. Aquest informe s'ha de basar en la comunicació oficial de cada estat membre sobre el conjunt dels resultats electorals, sempre segons recull el reglament europeu en l'article 3.4.

La declaració de Puigdemont, però, no va ser ben rebuda per la resta de grups parlamentaris i fins i tot la CUP es va desmarcar de l'estratègia de Puigdemont advertint l'expresident que, “si s'utilitzen segons quines promeses en lògica electoral, estarem fent un mal favor a l'independentisme alimentant expectatives que no es poden complir”, avisava ahir la diputada de la formació Natàlia Sánchez. Sobre la credibilitat o no de les paraules de Puigdemont, Sánchez indicava: “No ens toca a nosaltres dir si és creïble o no.” Més contundents van ser Ciutadans i el PSC. La diputada socialista Eva Granados va carregar durament contra la decisió del president destituït. “El seu contacte amb la realitat no és del tot acurat; quan diu que pot ser eurodiputat i recollir l'acta no s'ajusta al dret ni al sentit comú”, assegurava Granados. La líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, amb un to irònic, va assenyalar, referint-se a Puigdemont, que “molts dels seus seguidors començaran a pensar que és un mentider compulsiu, cada vegada enganyarà menys gent”. Els comuns, a través de la porta-

veu i diputada, Marta Ribas, només van emetre un lacònic: “Ja li ho hem sentit dir altres vegades”, en referència a la promesa de Puigdemont de tornar a Catalunya si guanyava les eleccions al Parlament el 21-D. El president destituït també es va referir ahir a aquesta situació i va justificar haver faltat al seu compromís perquè, finalment, es va optar per no invertir-lo president.

La llista al Congrés

El nou front jurídic amb l'Estat també té altres protagonistes. De fet, ells seran els actors del primer embat que es produirà durant les eleccions espanyoles, el pròxim 28 d'abril. Es tracta de la pre-

sència a les llistes dels presos polítics Oriol Junqueras, encapçalant la llista d'ERC al Congrés, i Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull, per Junts per Catalunya, a les demarcacions de Barcelona, Lleida i Tarragona, respectivament.

En aquest cas, una primera lectura indica que sense sentència ferma tenen els seus drets intactes, són perfectament elegibles i, per tant, poden formar part de llistes electorals. Ara bé, altres fonts indiquen que l'ordre de processament i la presó preventiva és un obstacle per ser a les llistes i que en tot cas ho hauria de dirimir la Junta Electoral Central. Si accepta les

L'APUNT

Els balcons no seran mai dels jutges

Jordi Panyella

Ara toca tornar a pintar de gris administratiu les façanes dels edificis públics. Alguns celebraran com una gran victòria que els jutges facin despullar de llaços grocs i pancartes de llibertat les seus del govern. Seran incauts i obtusos, com aquell ximple que poc després de la declaració fallida d'independència va escriure en un diari digital d'inspiració espanyolista que les

banderes independentistes començaven a desaparèixer dels balcons de Barcelona, donant a entendre que la tardor del sobiranisme havia arribat. No només no s'han arriat banderes, sinó que ha aparegut nova simbologia, vinculada al clam de llibertat. Perquè els balcons no es van fer per tancar porticons ni empresonar idees, sinó per proclamar-les als quatre vents!

Puigdemont, a la ciutat suïssa de Zuric
la setmana passada, on va realitzar un acte
■ EFE

candidatures, no es preveu que hi hagi sentència ferma a l'abril, i surten collits serà el Tribunal Suprem el que haurà de decidir si els dona permís per anar a la sessió constitutiva, on s'ha d'acatar la Constitució, o si envia l'ordre de processament perquè, d'acord amb el reglament del Congrés, sigui la cambra la que, per majoria absoluta, decideixi retirar la immunitat parlamentària guanyada després de les eleccions, si és el cas, del 28-A.

Fins a Europa

La situació dels presos polítics i la dels polítics a l'exili obre un nou episodi d'incerteses en la política catalana, també en l'espanyol-

la, i ara amenaça d'afectar també organismes europeus com ara el mateix Parlament. De fet, ahir a la tarda la cambra europea es va veure obligada a modificar el seu web allà on s'assenyalava que ser sos-

La immunitat dels electes centra el debat amb vista al 28-A i el 26-M

pitós d'un delictes podia implicar la denegació de la immunitat parlamentària. Fins llavors afirmaven que aquest privilegi "no s'aplica quan un membre del Parlament Europeu ha comès un delictes o les au-

toritats judicials competents sospitin que l'ha comès". La descripció va ser corregida amb el text: "No es podrà invocar la immunitat en cas de delictes flagrants." Fonts de la cambra confirmen que el canvi s'havia fet ahir dimarts a la tarda per "explicar millor l'abast" de l'article 9 del reglament, que estipula les condicions sobre la immunitat parlamentària. Aquesta modificació coincideix amb les declaracions de l'expresident Carles Puigdemont al matí, en què assegurava que tornaria a Catalunya si l'eurocambra "garanteix la seva immunitat" com a eurodiputat.

Puigdemont també va fer referència a la decisió

d'haver d'escollir entre l'acta de diputat al Parlament Europeu o bé la seva acta com a diputat de la cambra catalana, ja que totes dues són incompatibles. "Si el Parlament Europeu valida la meua elecció com a diputat i activa la meua immunitat, en aquell període jo hauré de decidir quina acta escullo", va afirmar el president destituït deixant de nou un camí d'incertesa respecte al que pugui acabar passant aquest primer semestre de l'any. El que té clar Puigdemont és que l'objectiu de les candidatures de JxCat serà "desbloquejar la democràcia i bloquejar el 155" i reivindicar el diàleg i l'autodeterminació. ■

Romeva serà el cap de cartell d'ERC al Senat

■ El consell nacional ratificarà demà totes les llistes ■ L'EUiA de Nuet avui decideix si es queda amb els comuns

Romeva, en plena declaració en el judici al Suprem ■ EFE

Òscar Palau
BARCELONA

L'exconseller d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors, Raül Romeva, liderarà la candidatura d'ERC al Senat per Barcelona, segons va anunciar ahir el partit a diverses agències. Romeva rellevarà així el jutge Santi Vidal, que va ser el candidat en les últimes eleccions, el juny del 2016. Després del president del partit, Oriol Junqueras, que serà el cap de cartell al Congrés i també en les europees, l'exconseller, que si és elegit i agafa l'acta haurà de deixar de ser diputat al Parlament, és el segon pres polític republicà que anuncia la presència en llistes electorals. Precisament la seva parella, Diana Riba, anirà de número dos de Junqueras a la llista per a l'eurocambra. Montse Bassa, germana de la també exconsellera empresonada Dolors Bassa, serà la cap de llista al Congrés per Girona.

ERC celebrarà demà a la tarda un consell nacional extraordinari que haurà de ratificar totes les candidatures al Congrés i el Se-

nat, que està acabant de negociar aquests dies. Divendres acaba el termini per a la presentació de col·leccions, i esgota les converses amb escissions dels comuns, com ara els Sobiranistes d'Elisenda Alamanó o els Comunistes de Joan Josep Nuet, que ja van aprovar l'aliança dis-sabte. Aquest grup, això sí, està integrat a Esquerra Unida i Alternativa (EUiA), coalició de la qual Nuet és coordinador general, que ha convocat avui un consell nacional extraordinari en què podria decidir, en canvi, mantenir l'aliança amb els comuns, un fet que podria desembocar en una escissió. La portaveu adjunta al Parlament, Marta Ribas, deia que no tenen constància dels contactes de Nuet, i esperaran per decidir cap mesura. "A partir del que faci EUiA després del consell nacional, en parlarem com a grup parlamentari", cloïa.

ERC va anunciar ahir que a les Illes Balears s'integrarà en la llista Veus Progressistes, en els números 4 i 6, junt amb MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Ara Eivissa. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ruiz-Mateos, buscat i electe

IMMUNITAT • El fiscal general va reconèixer-li la condició com a eurodiputat abans que tingués l'acta i el jutge el va deixar en llibertat **PUIGDEMONT** • Alonso-Cuevillas anuncia recursos a Estrasburg i a Luxemburg si no es garantís la de l'expresident

Xavier Miró
BARCELONA

José María Ruiz-Mateos, l'empresari caigut amb el seu hòlding de Nueva Rumasa, tenia una ordre de crida i cerca de la justícia espanyola quan va ser elegit eurodiputat i no va perdre la immunitat que el càrrec li concedia fins que el Parlament Europeu li va retirar aquesta condició en votació al ple.

El 23 de febrer del 1983, el grup d'empreses Rumasa li va ser expropiat pel govern de Felipe González per haver defraudat Hisenda i en considerar que estava en fallida tècnica tot i que velada per una comptabilitat manipulada, de manera que se li calculava un deute amb la Seguretat Social d'11.977 milions de les antigues pessetes. En sortir de la presó després de ser condemnat per evasió de divises, frau i apropiació indeguda, el maig del 1989, a la sortida del jutjat d'instrucció número 7 de Madrid, Ruiz-Mateos va donar un cop de puny al cap a l'exministre d'Economia i Hisenda que havia executat l'expropiació, Miguel Boyer. En paral·lel a l'ordre de crida i cerca que va emetre la justícia contra ell per aquesta agressió, l'empresari va presentar a les eleccions europees el seu partit Agrupación Ruiz-Mateos, amb el qual va obtenir dos eurodiputats. La seva elecció a la cambra europea li va garantir la immunitat.

Pel que fa al paral·lelisme amb el cas de Puigdemont, aquí és on comença la divergència de

Ruiz-Mateos acompanyat de dos dels seus fills, en una compareixença pública el 2011 ■ EFE

versions entre els seus advocats i les fonts judicials i electorals espanyoles que ahir s'afanyaven a allunyar un cas de l'altre.

Acta presencial

Mentre que els advocats de Puigdemont consideren que l'elecció li concedeix la immunitat parlamentària europea per poder venir a Catalunya sense ser detingut, la Junta Electoral

Central posa com a condició prèvia per ser electe que acati presencialment la Constitució a la seu central de l'organisme situada al Congrés. Així, Jaume Alonso-Cuevillas, un dels juristes que assessoren Puigdemont, reconeix que, en no tenir llei electoral pròpia, la UE s'até als procediments dels estats membres, però hi afegeix: "Tenint en compte que seria elegit

pel Parlament Europeu, haurà de ser aquest qui haurà de dirimir si l'acatament de la Constitució Espanyola és un requisit imprescindible i que s'ha de fer presencialment per obtenir l'acta."

Ara bé, donant per fet que la Junta Electoral farà "una altra interpretació" amb l'objectiu d'impossibilitar la immunitat de l'electe, Alonso-Cuevillas ja

avança que recorreran en primera instància a l'Eurocambra i, si cal, al Tribunal de Justícia de Luxemburg.

Més enllà del procediment concret per assolir el càrrec, el cas de Ruiz-Mateos suposa un precedent a la justícia espanyola perquè l'aleshores fiscal general de l'Estat, Javier Moscoso, va reconèixer-li la immunitat pel fet d'haver estat escollit, fins i tot abans d'acatar la Constitució i obtenir l'acta. Per això, el 21 de juny del 1989, l'empresari en crida i cerca es va presentar al jutjat número 27 de Madrid i el jutge Adrián Varillas el va deixar en llibertat en aixecar-li l'ordre d'empresonament arran de l'agressió a Boyer. El fiscal general Moscoso anunciava que, tan bon punt Ruiz-Mateos fos confirmat electe per la Junta Electoral, els fiscals que tenien oberts procediments contra ell a l'Audiència Nacional i altres jutjats demanarien la suspensió dels tràmits i el seu enviament a la sala segona del Tribunal Suprem, l'única competent per jutjar-lo.

Un cop l'alt tribunal es va fer càrrec del cas, el mateix fiscal general va instar la sala penal que demanés el suplicatori a l'Eurocambra per poder continuar els procediments contra l'empresari. No va ser fins al 19 de febrer del 1991, dos anys després, que l'Eurocambra va aixecar-li la immunitat. Alonso-Cuevillas defensa que la petició per part del Suprem del suplicatori a Estrasburg és la via ajustada a dret també en el cas de Puigdemont. ■

Crítiques de l'oposició a les fuites del govern

Ò. Palau
BARCELONA

L'oposició va carregar ahir contra l'anunci de les conselleres Elsa Artadi i Laura Borràs que deixaran el govern per anar de número 2 a les llistes per Barcelona de les eleccions municipals i al Congrés, respectivament. "Ara sabem que als

consellers no els interessa gaire l'autogovern, perquè ho canvien per qualsevol candidatura; això fa un dibuix molt definitiu del seu menyspreu a les institucions", va reflexionar la portaveu del PSC, Eva Granados. La socialista va lamentar també, en al·lusió a la resolució del batibull entre JxCat i el PDeCAT per

la llista, que "partits sense primàries decideixin elegir els empitjoradors de les seves files per poder tenir com a projecte polític el bloqueig".

Els comuns també van criticar durament el que consideren un govern "en dissolució". "Estan més preocupats d'anar a llistes per fer oposició a Barcelo-

La portaveu del PSC, Eva Granados, ahir al faristol ■ ACN

na o al Congrés que no per continuar governant a la Generalitat", va lamentar la portaveu adjunta, Marta Ribas, que va denunciar la

"desbandada" de càrrecs per anar en candidatures.

També la CUP, tot i que va remarcar que "fa temps que el govern ha perdut la

credibilitat", va criticar que està en "hores molt baixes" perquè no dona resposta a les urgències socials ni té "cap voluntat" de confrontar-se amb l'Estat. "Estem en lògica de repartiment de cadires i de poder", va denunciar la diputada Natàlia Sánchez.

Qui no ho va criticar, en canvi, va ser Inés Arrimadas, que liderarà la candidatura de Cs per Barcelona al Congrés, si bé va aclarir que continuarà com a diputada al Parlament mentre no accedeixi a l'escó. El 20 de març donaran a conèixer les llistes senceres. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La façana del Palau de la Generalitat encara lluita ahir la pancarta amb el llaç groc per demanar la llibertat dels presos polítics i exiliats ■ JOSEP LOSADA

Resposta “combativa” a la prohibició dels llaços grocs

■ El govern estudiava presentar al·legacions a la decisió de la Junta Electoral abans que venci el termini de 48 hores ■ L'incompliment podria passar de multa a la via penal, com va succeir amb l'alcaldessa de Berga

J. Alemany / Ò. Palau
BARCELONA

El govern preparava ahir una “solució combativa” a la decisió comunicada dimarts per la Junta Electoral Central (JEC) a Quim Torra en què li donava un termini de 48 hores per retirar dels edificis públics de la Generalitat els llaços grocs i les estelades. La portaveu del govern, Elsa Artadi, ho anunciava al matí i el gabinet de la Presidència i l'equip d'assessoria jurídica encara ho estaven analitzant ahir al vespre amb la intenció de donar una resposta avui, coincidint amb la finalització del termini, si és que finalment la donen en forma d'al·legacions o el president està disposat a no acatar l'ordre. La també consellera de la Presidència va qualificar de “ridícula” la resolució de la JEC, perquè pretén coartar la llibertat d'expressió: “No pot ser que s'interfereixi d'aquesta manera en la

nostra manera de viure i fer política.” I, com va recordar, aquest tipus de situació ja es va donar abans de la campanya de les darreres eleccions del 21-D, quan també es va prohibir il·luminar edificis i fonts de color groc, com va passar a Barcelona, posar llaços grocs als arbres de Nadal, i també que en llússin membres de les meses electorals, a més de fer retirar diverses pancartes, entre altres coses.

En espera de la resposta de Torra, la JEC ja advertia ahir que l'incompliment de l'ordre podria acabar en alguna cosa més que una infracció de les normes establertes en la llei orgànica del règim electoral general (Loreg) i que podria comportar sancions de 300 a 3.000 euros. Si es donés el cas que hi hagués noves denúncies de formacions a les juntes electorals provincials, el cas podria passar a mans de la fiscalia perquè impulsés un pro-

Les frases

“La demanda de la Junta Electoral és ridícula, perquè sols vol interferir en la llibertat d'expressió”

Elsa Artadi
PORTAVEU DEL GOVERN

“Espero que no es tracti de l'inici de la construcció d'un altre cas per desobediència, ara contra Torra”

Carles Puigdemont
EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Han de retirar els llaços perquè es considera propaganda electoral i han d'oïre la Junta Electoral”

Isabel Celaá
PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

Cs exigirà que també els retirin dels ajuntaments

Un cop aconseguit que obligeu a treure les estelades i els llaços grocs dels edificis de la Generalitat, la líder de Cs, Inés Arrimadas, va avançar que també presentarà recursos a les juntes electorals de zona per tal que els prohibeixin a les façanes dels ajuntaments. “El criteri és molt clar: els edificis públics han de romandre neutrals, i més en període electoral”, proclamava. De fet, el PP ho ha començat a fer en ciutats com Sabadell, on ahir va reclamar a la Junta Electoral la retirada al consistori de la pancarta amb el lema *Liber-*

tat presos polítics i altres “símbols partidistes”.

En aquest sentit, l'alcaldessa de Girona, Marta Madrenas (JxCat), també tenia clar que sempre es podran trobar “fórmules imaginatives” per esquivar la prohibició. “Si no és un llaç groc, serà un quadrat, i tothom entendre perfectament què és, però mai renunciarem a seguir exercint el nostre dret a la llibertat d'expressió”, hi afegia.

Arrimadas advertia que l'autoritat de la Junta Electoral “és efectiva”, ja que “això no és simbòlic, va de debò”.

“Si Torra no fa cas del que diuen els jutges de la JEC, hi ha un procediment previst per als incompliments del requeriment, i confiem en la junta”, deia Arrimadas, que insistia: “Incomplir una resolució de la JEC en període electoral és una cosa molt seriosa, que s'ho pensin molt bé.” La cap de l'oposició denunciava que als edificis de la Generalitat “hi ha les cares dels candidats per tot arreu”. “És una vergonya; s'imaginem que hi hagués la cara d'Albert Rivera? Defensem unes eleccions lliures”, conclouia.

cés penal per desobediència. Ja hi ha un precedent amb l'alcaldessa de Berga, Montse Venturós (CUP), que va acabar sent inhabilitada per no haver retirat una estelada en la campanya del 2015 com li va sol·licitar la Junta Electoral de la zona amb la insistència de la fiscalia perquè es reobris una causa inicialment arxivada.

Mentre que diversos ministres, com la portaveu Isabel Celaá, Meritxell Batet i Josep Borrell, confiaven que Torra acatés la decisió i la beneïen, Carles Puigdemont la qualificava d’“estranya i esotèrica” i es plantejava si la voluntat no deu ser obrir una altra causa per desobediència, en aquest cas contra Torra.

També en va parlar el candidat d'ERC a l'alcaldia de Barcelona, Ernest Maragall, que ho va qualificar de “negació absoluta de la llibertat d'expressió”, mentre que els comuns, per boca de la portaveu adjunta de CatECP, Marta Ribas, la van lamentar, perquè els llaços “no són més que un símbol de protesta pel judici”, però van evitar mullar-se sobre si Torra l'hauria d'acatar o no. La CUP, en canvi, té clar que s'ha de desobeir. “Els llaços grocs no s'han de retirar dels espais institucionals perquè mostren una protesta legítima que no té res a veure amb cap partit en concret; no va de partits, sinó de drets”, destacava la diputada Natàlia Sànchez. “La fal·làcia de la neutralitat de l'espai públic respon a una lògica autoritària”, conclouia. El PSC, en canvi, creu que “l'espai públic ha de ser plural, però les institucions han de ser espais neutrals”, en paraules de la portaveu parlamentària, Eva Granados.

Magistrats que no voten

La decisió de la JEC no va tenir els vots de dos dels magistrats que en formen part, Ana Ferrer i Luciano Varela, i que també ho són al Tribunal Suprem en la causa contra l'independentisme que aquests dies s'està celebrant a Madrid. Fonts judicials recollides per l'agència ACN explicaven que cap dels dos va intervenir ni va votar i que faran el mateix en properes reunions de la junta si hi ha assumptes que tinguin a veure amb el judici del procés. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les urnes del pla B desembarcaran a la manifestació de Madrid

■ S'han repartit a diferents col·lectius perquè les passegin dissabte per la capital espanyola ■ L'exconseller Lluís Puig revela l'alternativa prevista per a l'1-O

Gemma Busquets
GIRONA

Les urnes del pla B, que l'exconseller de Cultura exiliat a Bèlgica, Lluís Puig, va descobrir ahir a través del seu perfil d'Instagram, seran les protagonistes de la manifestació d'aquest dissabte 16 de març a les sis de la tarda a Madrid. Diferents lots s'han repartit entre col·lectius independentistes i persones vinculades a l'organització de la convocatòria d'arreu del territori perquè aquestes urnes alternatives "es passegin" per la capital espanyola. En aquest sentit, des de les comarques gironines sortiran una vintena d'aquestes urnes B. La manera com s'han repartit els lots perquè dissabte siguin a Madrid ha seguit canals similars a l'organització del referèndum de l'1 d'octubre del 2017. En aquest sentit, no és una operació atribuïble directament a cap entitat, sinó que s'ha treballat en xarxa i de particular a particular i amb el més absolut secret. L'objectiu que es pretenia era que les urnes B fossin la "gran sorpresa" de la manifestació de dissabte.

Les urnes B, que en clau s'anomenaven *ikees*, es repartien embalades i parcialment desmuntades. D'un plàstic més flexible, anaven acompanyades d'un full d'instruccions, que tenia l'aspecte d'un producte d'Ikea, i d'aquí ve que les anomenessin així.

"En teníem de recanvi"

Els manifestants ja han preparat eslògans apropiats per al desembarcament de les urnes a Madrid, amb els quals es vol que prenguin el protagonisme. "En teníem de recanvi", "Això no és una arma, és una urna" "Votar no fa mal" o "La solució: votar" són algunes de les

Un dels cartells que es preparen per mostrar a la manifestació de dissabte a la tarda ■ ARXIU

Cinquanta entitats a Madrid a la manifestació de dissabte

Una cinquantena d'organitzacions espanyoles van fer ahir una crida a participar en la manifestació organitzada per elles mateixes i per l'ANC i per diverses entitats catalanes que transcorrerà pel centre de Madrid dissabte, amb el lema "L'autodeterminació no és delictes" i "Democràcia és decidir". No hi haurà polí-

tics a la capçalera, tot i que mig govern català hi serà. Els organitzadors de la marxa donen per fet ja que hi participaran com a mínim "desenes de milers de manifestants" i asseguren que arribaran a Madrid no només els 380 autobusos procedents de Catalunya, sinó també d'altres punts de l'Estat.

"Les adhesions segueixen arribant", va assegurar ahir la portaveu d'Izquierda Castellana, Elena Martínez, i "sabem que hi haurà un gran suport de la gent que sortirà al carrer" a Madrid que "està al costat de la defensa de les llibertats, dels drets i de la democràcia, que ens afecta a tots".

La xifra

30.000

urnes de tres grups diferents es van preparar per al referèndum. Puig va mostrar les 'ikees'.

frases que s'han imprès en pancartes i amb les quals es vol reivindicar l'exercici de la democràcia.

Un any i tres mesos després de l'1-O s'ha destapat que no només hi havia un pla B per garantir la votació, sinó fins i tot un tercer pla, un pla C. Segons va assenyalar Vilaweb, hi havia tres jocs diferents d'urnes, de 10.000 unitats cada joc, amb dissenys i materials diferents, però tots tenien imprès en negre l'escut de la Generalitat, i es movien per canals també completament diferents. De manera que si un

grup era interceptat, en quedaven dos d'intactes. Els diferents plans s'haurien activat si la intel·ligència espanyola hagués trobat les primeres, les icòniques urnes xineses de plàstic blanc que van ser repartides als col·legis electorals esquivant la vigilància de la policia i la Guàrdia Civil. Així, la intel·ligència espanyola no va interceptar cap de les 30.000 urnes que, en realitat, van circular. ■

Guillem Fuster, portaveu de Poble Lliure ■ ACN

Poble Lliure es desentén de la CUP i opta per fer llista el 28-A

■ La Candidatura d'Unitat Popular hi respon activant els mecanismes per replantejar-se la relació

Redacció
BARCELONA

El corrent de la CUP Poble Lliure va anunciar ahir a la nit que treballa per presentar una candidatura "rupturista" en les eleccions estatals del pròxim 28 d'abril al marge de la formació anticapitalista, després que aquesta decidís, en el consell polític extraordinari de diumenge passat, no concórrer-hi. En un comunicat, Poble Lliure afirma que vol donar resposta als "nivells històrics de mobilització en termes de ruptura democràtica" que ha mostrat la ciutadania catalana en els últims mesos davant del caràcter "profundament antidemocràtic i oligàrquic" del règim del 78. Poble Lliure considera que, davant d'aquest context, "l'única via" vers una societat igualitària i una democràcia plena és "la ruptura respecte al règim monàrquic". Al mateix temps, lamenta que, en lloc d'això, les direccions dels partits independentistes hagin adoptat un

"discurs reformista totalment inviable" en un Estat espanyol "en plena deriva autoritària". Poble Lliure aposta per l'exercici del dret a l'autodeterminació i la construcció d'una República "plenament sobirana", via vàlida "tant per al poble català, com per al conjunt dels pobles oprimits per l'Estat espanyol".

Per això, la formació considera que cal una alternativa electoral "nítidament" republicana, d'esquerres i "útil", i afirma que apostava perquè l'encapçalés la CUP.

Poc després de fer-se públic el comunicat, la Candidatura d'Unitat Popular va anunciar que havia decidit "activar els mecanismes i espais de debat de l'organització per donar resposta a aquesta situació i a les relacions polítiques que se'n deriven i per abordar els esdeveniments en relació amb les eleccions del 28-A (...) i alhora els elements de fons i a llarg termini en relació amb la construcció de la Unitat Popular als Països Catalans". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Suprem dona la raó al jutge Vidal i torna a la carrera judicial

■ El CGPJ li va denegar el reingrés, després de tres anys sancionat per haver redactat una constitució catalana per “falta d’aptitud” ■ El terme va ser declarat inconstitucional

Mayte Piulachs
BARCELONA

La sala contenciosa administrativa del Tribunal Suprem ha admès el recurs del jutge Santiago Vidal contra una resolució del Consell General del Poder Judicial (CGPJ) i podrà reingressar a la carrera judicial. Segons la resolució, difosa ahir, Vidal mantindrà la seva antiguitat i la categoria de magistrat d’una Audiència Provincial, però per tenir una plaça haurà de concursar quan se’n convoqui una a Barcelona, on era, o a l’Estat espanyol.

El març del 2018, la permanent del CGPJ va denegar al jutge Vidal el seu retorn a la carrera judicial després de tres anys sancionat per haver redactat una constitució catalana en considerar la seva “manca d’aptitud”. L’advocat de Vidal, Marc Marsal, de l’associació Drets, va presentar recurs al Suprem i va plantejar la inconstitucionalitat d’aquesta expressió que recull l’article 367.1 de la llei orgànica del poder judicial. El Tribunal Constitucio-

La data

14.03.19

El Suprem ha citat Vidal perquè declari com a testimoni al Suprem. En ser investigat per l’1-O, s’hi pot negar.

nal, en una resolució del 18 de desembre del 2018, va definir com a inconstitucional l’expressió “manca d’aptitud”, i s’ha tret de l’article. Per això ara el Tribunal Suprem dona la raó al jutge Vidal, tot i que no pot tornar de manera directa a l’Audiència de Barcelona, on treballava.

“Molt incòmode”

El magistrat Vidal va declarar ahir, a l’ACN, que se sent “molt incòmode” per tornar a ser jutge de l’Estat espanyol, ja que li hauria agradat poder-ho fer en el “sistema judicial de la República de Catalunya”. “Malauradament, els fets posteriors a l’1 d’octubre del 2017 no em permeten complir aquell desig”, va assegurar. Amb tot, es va mostrar “molt satisfet”

per la decisió del Suprem perquè “s’ha assolit l’objectiu de reparació jurídica d’una decisió arbitrària i injusta”.

Precisament, Àgora Judicial va ser l’única associació de jutges de l’Estat espanyol que va criticar obertament la resolució de la permanent del CGPJ en no readmetre el jutge Vidal, en assegurar que no era l’òrgan que en tenia competència i qualificava aquest expedient de no idoneïtat “a una intromissió il·legítima en el terreny de les llibertats individuals”.

D’altra banda, el jutge Vidal ha estat citat a declarar com a testimoni en el judici contra els independentistes catalans, aquest dijous a la tarda. Vidal es pot acollir al seu dret a no declarar, ja que és investigat pel jutjat d’instrucció 13 de Barcelona, que cerca els organitzadors de l’1-O. Unes xerrades de Vidal vers les estructures d’estat i l’acció del govern van ser l’excusa per obrir aquesta causa penal, que alhora va provocar que hagués de dimitir com a senador d’ERC. ■

El jutge Santiago Vidal després de declarar com a investigat, el 2018 ■ JUANMA RAMOS

S’avança l’hora de la declaració del major Trapero

En aquesta cinquena setmana del judici contra el procés català al Suprem s’evidencia que el poder judicial es regeix encara amb una norma del segle XIX (la Lecrim), ja que s’obliga els testimonis a comparèixer davant la sala, fins i tot les persones que són investigades en altres causes de l’1-O i que la llei els dispensa de declarar. No obstant això, la videocon-

ferència i la signatura electrònica de procuradors i letrats s’usa en alguns tràmits.

En la sessió d’avui l’exdelegat de la Generalitat a la UE Amadeu Altafaj podrà no assistir-hi, ja que la seva advocada, que és defensa en el judici del Suprem, la penalista Judit Gené, va exposar ahir la seva situació i que viu a Bèlgica. Finalment, la secretària ju-

dicial el trucarà per confirmar la seva renúncia. Dijous, dels vuit testimonis, n’hi ha sis d’investigats. El major dels Mossos, Josep Lluís Trapero, n’és un. Fonts del Suprem van informar ahir que la seva citació s’ha avançat de les quatre de la tarda inicial a les onze del matí. Amb aquest canvi s’interpreta que, al final, declararà.

Aquest missatge de “ja ha nascut i pesa 3,8 quilos”?

És el nostre ofici.

Assistència Sanitària
La teva salut és el nostre ofici

Truca'ns al 93 495 44 61
o entra a www.asc.cat

FCBARCELONA
PARTNER MÈDIC OFICIAL

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

Ciutadans, sota el foc amic

S'ha aixecat la veda a Ciutadans arran de l'elecció fallida de la trànsfuga Silvia Clemente. Al diari *Hoy*, llegim: "El més deplorable és que [...] han cregut que poden ordenar el joc partidari a cada autonomia amb més displicència que responsabilitat." *La Voz de Galicia* veu el partit "convertit en una joguina trencada". Teodoro León, a *El País*, opina: "De tant combatre la lògica puigdemontiana, han acabat sota la mateixa lògica." *L'ABC* parla directament de "sainet grotesc". I *La Razón* conclou: "Rivera aspira a conduir Cs sense les mínimes garanties democràtiques."

Gallego y Rey. 'El Mundo'

Javi Salado. 'Diario de Burgos'

El periodisme és investigar, diuen

"Els Mossos van cooperar, amb la seva passivitat i fins i tot [...] amb la seva actitud obstruccionista, que es violés la llei [...] i que la Guàrdia Civil i la Policia Nacional no poguessin complir amb la seva obligació."

La perplexitat d'un observador

Celso Ortiz evoca: "Els partits que volen trencar Espanya i els partits de la dreta han votat en amor i companyia en contra dels pressupostos i no han sonat les alarmes com amb la moció de censura."

La política ha deixat de ser un joc exquisit

José Luis Trasobares no se'n sap avenir: "Els independentistes catalans van fer el ruc i [...] van despertar el brau espanyol. [...] Ara, qualsevol debat sobre societat, economia o cultura [...] pot acabar a crits."

Faci el que no va fer, 'Señor'

Molts historiadors consideren que el gran error que va portar Alfons XIII a l'exili va ser que el monarca va abandonar la seva teòrica funció d'àrbitre i es va implicar en la política. Bé: sembla que hi ha mitjans que volen que torni la República. A *El Mundo*, llegim una peça editorial en què es fan ressò de la carta de Manuel Valls en què demana a Sánchez, Casado i Rivera que facin front comú contra els "extremistes" i contra els partits "anti-Espanya". I *El Mundo* diu: "N'hi hauria prou que un espanyol, un de sol, no ignorés aquesta crida. I fes el que mai abans es va fer. La urgència nacional ho demana. Señor." Però la Constitució no permet que el rei hi prengui partit. Oi?

L'acudit del president

Idigoras i Pachi, a *El Mundo*, veuen així la candidatura del president Carles Puigdemont al Parlament Europeu. És a dir, un polític cada cop més sol que s'imagina pel·lícules. Però és força possible que als despatxos no es rigui tant amb la possibilitat d'un Puigdemont amb acta d'eurodiputat, ja que, com a mínim, això provocaria un embolic legal i judicial intereuropeu.

Enric Marí, comercial d'Artyplan, en la seva declaració com a testimoni al Suprem, ahir ■ ACN

Neguen que la Generalitat pagués cartells per a l'1-O

■ Dos testimonis es contradiuen sobre qui va fer l'encàrrec, però sostenen al Suprem que no van cobrar-lo

Redacció
BARCELONA

Dos testimonis que van declarar ahir al Tribunal Suprem es van contradir sobre si la Generalitat va contractar o no a través d'Òmnium empreses per imprimir cartells i material gràfic per a l'1-O. Un comercial de la impremta Artyplan, Enric Marí, va explicar a la sala que va rebre una trucada d'un responsable d'Òmnium que el va "preavisar" que un dissenyador gràfic, Enric Vidal, li faria un encàrrec per imprimir uns cartells. Marí hi va afegir que Vidal li va comunicar que ho pagaria la Generalitat. En canvi, Vidal va declarar abans que l'encàrrec no era d'Òmnium ni de la Generalitat, sinó que venia d'"un tal Toni", del qual va admetre que "sospita" que és l'exsecretari de Difusió de la Generalitat Antoni Molons. Cap dels dos no va facturar la feina i no la van cobrar, segons l'ACN.

En la sessió de la tarda, el primer a declarar va ser el dissenyador gràfic Enric Vidal, que és autònom i ja va declarar davant la Guàrdia Civil i el jutjat

d'instrucció 13 de Barcelona, que investiga els organitzadors de l'1-O. Va explicar que a principis de setembre li va trucar "un tal Toni" que li va dir que tenia "un cartell per imprimir, ja dissenyat, que havia de redimensionar i parlar amb tres impremtes perquè l'imprimissin". Després de la trucada, es va trobar amb ell en una reunió en un hotel del centre de Barcelona. En la reunió "el tal Toni" li va donar un USB amb la imatge que s'havia d'imprimir. Posteriorment, va poder comprovar que era el cartell de la campanya de les vies del tren, que portava el logotip de la Generalitat. Vidal va remarcar que no va saber que els cartells estaven relacionats amb el referèndum fins que va obrir el contingut de l'USB, però que ell no sabia prèviament si el client era la Generalitat, tot i que el cartell tenia el seu logotip. Hi va afegir que Toni també li va indicar amb quines empreses havien de contactar: Artyplan, Global Solutions i Marc Martí, amb un encàrrec valorat en 38.431 euros, segons la fiscalia. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ILLA DE ROBINSON

ÒSCAR PINILLA

L'ENTREVISTA **GONZALO BOYE**

“Madrid ha reaccionat amb histèria”

FOTO: JOAN SABATER

Ferran Espada

Gonzalo Boye és l'advocat de Carles Puigdemont i els consellers exiliats. Avança que estiguem atents que els pròxims dies hi haurà sorpreses.

Quan parlava que preparéssim les crispetes es referia a l'anunci de Carles Puigdemont que podria tornar a Catalunya si surt escollit eurodiputat?

Em referia a tot el que passarà a partir d'ara.

Que passaran més coses?

Sense cap mena de dubte. El president Carles Puigdemont és una persona molt activa.

El cas està estudiat jurídicament?

El que hem demostrat fins ara és que no ens agrada improvisar. Fa temps que hi estem treballant. El que veiem ara és una reacció histèrica des de Madrid, amb poc temps d'anàlisi de la situació per la seva part.

Una de les incògnites és si podrà anar a recollir l'acta d'eurodiputat sense ser detingut.

El reglament europeu és molt concret. No és el primer cop. Hi ha precedents de casos com aquest en altres països. Ruiz-Mateos, per exemple, estava en ordre de crida i cerca. El van deixar en llibertat perquè havia estat escollit eurodiputadament i no hi va haver cap problema. La gent es posa molt nerviosa quan es tracta de Puigdemont.

La seva immunitat començaria el dia de les eleccions, en el cas que sortís escollit?

Efectivament. A Turquia segur que sí, però no crec que l'Estat espanyol detingui un eurodiputat ja escollit en unes eleccions.

El fet que sigui perseguit per fets anteriors podria complicar les coses?

No hem de confondre la immunitat amb la inviolabilitat. Tranquil·litat, les normatives són molt clares.

Aquestes normes protegeixen els eurodiputats?

Les normes tenen una raó de ser, són històriques. El que és preocupant és com a l'Estat espanyol, sistemàticament, interpreten la llei a la seva manera.

Aquest divendres pot haver-hi alguna sorpresa?

Hi haurà més sorpreses. Carles Puigdemont les anirà mostrant i posant en evidència.

QÜESTIONS TÈCNIQUES

“No és habitual que part de la instrucció sigui desconeguda”

L'advocat penalista assegura que no és habitual que durant el judici part de la instrucció sigui desconeguda per la defensa, si bé hi ha la fórmula dels testimonis anònims, que el tribunal de drets humans ha admès, i hi ha precedents. També el Tribunal Suprem n'ha utilitzat algun cop. Però, segons alerta Jaume Rovira, el que s'està plantejant en el judici de l'1-O “va més enllà de testimonis anònims, sinó que estem parlant de parts senceres documentals que son secretes”, assenyala l'advocat penalista. D'altra banda, Rovira considera que el jutge Marchena hauria d'impedir les preguntes referents a si els testimonis son d'Òmnium Cultural o “de Caritas o d'algun equip de futbol”, diu irònicament. En tot cas, interpreta que el jutge busca la vinculació d'Òmnium amb l'organització de l'1-O.

JAUME ROVIRA

LA TRUCADA

“Van traspasar una línia a l'hora de sancionar Vidal”

MARC MARSAL ADVOCAT

El Tribunal Suprem ha reconegut el dret al jutge Santiago Vidal de reingressar a la carrera judicial. Per l'advocat Marc Marsal, aquesta decisió recull “la inconstitucionalitat de la decisió que va donar per bo el procediment contra ell”. “Van permetre màniga àmplia per avaluar-lo i fer-li un test de lleialtat constitucional, vulnerant els seus drets”, assegura. Segons la seva perspectiva, el CGPJ “va traspasar una línia a l'hora de sancionar-lo” i, a més, un cop es va acabar el càstig “el van deixar en un llim”. Marc Marsal, que és membre fundador del Col·lectiu Praga i de l'Associació Drets, sosté que no és clar que Vidal pugui exercir a Catalunya, que dependrà de la plaça que convoqui el ministeri. D'altra banda, considera que el llaç groc no és partidista, sinó que té una significat més ampli, tot i que reconeix que “som en el moment polític i social que som”.

OFERTA DE TREBALL RENFE 2019 CATALUNYA

OPERADOR COMERCIAL D'INGRÉS N2

80 places d'Operador Comercial d'Ingrés N2 a l'àmbit de la Comunitat Autònoma de Catalunya.

MAQUINISTA D'ENTRADA

25 places de Maquinista d'Entrada per a quadres de servei de trànsit a l'àmbit de Catalunya.
25 places de Maquinista d'Entrada per a quadres de servei de trànsit transfronterers amb França (amb residència a Catalunya).

DATA D'INSCRIPCIÓ FINS EL 17 DE MARÇ

Més informació a renfe.com (ocupació i formació).

renfe

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Iñaki Lasagabaster** Advocat i catedràtic de dret administratiu del País Basc

Iñaki Lasagabaster, advocat i catedràtic de dret administratiu, davant les portes del Tribunal Suprem ■ ÁLVARO MINGUITO

Pel dret a decidir

L'advocat i catedràtic de dret administratiu Iñaki Lasagabaster (Vitòria, 1953) és actualment director del màster universitari en drets fonamentals i poders públics que imparteix la UPV. Ha col·laborat en diverses plataformes socials, com la que demana la fi de la dispersió dels presos i la de Gure Esku Dago, pel dret a decidir del País Basc.

“És un avís a navegants: vigila si et manifestes”

VIA • “Que la resposta a una crisi política sigui l'instrument més dur del dret penal és totalment desproporcionat i inadequat” **META** • “Es vol limitar el dret de protesta i la mobilització ciutadana com a forma d'acció política” **REACCIONS** • “Hi ha autoritats europees preocupades i expectants”

Laia Bruguera
BARCELONA

Diu que no es podrà fer una anàlisi acurada de tot el que ha passat fins al final del judici, però l'advocat i catedràtic de dret administratiu Iñaki Lasagabaster té clar que la simple existència d'aquest procés ja qüestiona la credibilitat del sistema judicial espanyol. Que es respongui a una crisi política “amb l'instrument més dur del dret penal és totalment desproporcionat i inadequat”, assegura.

Com s'està seguint el judici a la resta de l'Estat?

Amb una certa distància, però també amb atenció. El que és clar és que està generant preocupació i està sensibilitzant la població; per això crec que una sentència dura podria tenir importants conseqüències en els demòcrates de la resta de l'Estat. Està remouent consciències, i ja no parlo només dels republicans o les persones que

puguin compartir ideari, com els ciutadans d'Euskadi o Galícia. El judici certifica que no es busca una solució al conflicte, això no és fer política.

Creu que s'està jutjant els acusats per les seves idees?

Que es doni un procés contra un govern en ple i que afecti també la mesa del Parlament, representants de la societat civil i responsables dels Mossos d'Esquadra fa que l'única perspectiva possible sigui percebre'l com un procés contra tot el que representa la independència. És un avís a navegants, la raó de l'Estat aplicada amb una duresa inusitada i sense cap límit.

És un dels observadors convidats per International Trial Watch, plataforma que ha denunciat que la decisió del president del tribunal de no permetre veure més vídeos durant la fase testifical afecta el dret de defensa. Hi està d'acord?

Hi ha una sèrie d'elements que no podem analitzar fins a veu-

re el desenvolupament de tot el judici, encara que comparteixo la seva observació. Quan s'assegura que no hi ha hagut càrregues, es podrien ensenyar vídeos per preguntar si ho eren o no, per exemple, i això seria molt important des del punt de vista de la prova. Igual que quan s'afirma que no hi va haver violència per part de la policia. Els vídeos que hem pogut veure ho posen clarament de manifest. Per què no s'ensenyen? En tot cas, hem de recordar que després hi haurà la fase de prova documental i hauré de veure quin valor s'acaba donant a aquestes declaracions. Ho esbrinarem amb la sentència.

S'estan criminalitzant en aquest judici drets fonamentals com el de protesta?

Tinc la impressió que el dret de protesta i, anant encara més enllà, la mobilització ciutadana com a forma d'acció política, es volen reduir i limitar. Que es vol llançar un missatge: vigila si et manifestes d'una determinada

manera, que podem afirmar que formes part d'un moviment violent.

I si no es pot demostrar que hi ha violència?

La violència és un tema molt delicat. El dret a manifestació té com a element principal garantir que les persones es puguin expressar lliurement. La reflexió del dret públic és com s'han d'enfocar situacions de violència que es poden produir.

I a quines conclusions s'arriba?

El principi de seguretat s'ha d'equilibrar amb altres drets, com el de la llibertat d'expressió i manifestació, i el dret a la integritat personal. En algunes declaracions dels aleshores responsables del govern espanyol sembla que s'havia d'impedir el referèndum amb independència de les conseqüències que això pogués tenir en les persones, és a dir, de si hi podia haver ferits. La magistrada havia demanat que es preservés la convivència, i això, unit al principi de propor-

cionalitat, posa de manifest que el comportament ajustat a la interlocutòria judicial va ser precisament el dels Mossos. Dit això, a Catalunya no s'ha produït cap element de violència, sinó ben al contrari! Oriol Junqueras renega de tota possibilitat d'exercir la via política a través de la violència, Jordi Cuixart és insubmís... Que davant d'això es respongui amb l'instrument més dur del dret penal és totalment desproporcionat i inadequat.

Vostè és especialment crític amb l'encausament de la mesa del Parlament. Per què?

Aquí al Suprem hi ha Carme Forcadell, però la causa inclou altres membres com ara Anna Simó. I això és molt greu, perquè existeix el principi d'inviolabilitat del Parlament. El Tribunal Suprem no té jurisdicció sobre la mesa del Parlament per procedir d'aquesta manera. Que un tribunal digui el que pot estar o no en un ordre del dia va contra el principi de separació de poders. S'ha de poder debatre de tot.

Què suposaria la condemna més dura, per a la credibilitat del sistema judicial espanyol?

Segui quina sigui, ja afectarà la credibilitat del sistema, perquè, de fet, que aquest judici s'estigui celebrant ja l'afecta. Si la condemna fos dura, podria tenir conseqüències sobretot en el marc de la Unió Europea. La preocupació pel desenvolupament del procés l'han manifestat diverses autoritats a Europa, i es podria dir que, en aquests moments, estan preocupades i expectants. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Maragall reclama al PSC que no es deixi dur a una campanya de confrontació

■ El candidat d'ERC defensa que "cal parlar de projectes de ciutat i no d'una nova batalla entre independentisme i unionisme" ■ La llista s'aprovarà el dia 30

Joan Rueda
BARCELONA

El candidat a l'alcaldia de Barcelona per ERC, Ernest Maragall, va reclamar ahir al PSC que no plantegi les municipals del pròxim mes de maig "com una nova batalla entre l'independentisme i l'unionisme" després que el candidat socialista, Jaume Collboni, va apostar per un govern de concentració justament per frenar una possible aliança entre ERC i els Comuns d'Ada Colau. Maragall va fer aquestes declaracions en l'estrena del seu local de campanya i durant la presentació del material de precampanya, basat a recuperar *barcelonins* com a adjectiu que defineix valors i no com a gentilici.

El candidat d'ERC va anar més enllà i va considerar "una estafa democràtica furtar als barcelonins la possibilitat de parlar de les propostes per Barcelona". En aquesta línia, va defensar que "seria en part normal que Ciutadans (C's) volgués viure de la renda del 21-D, de la confrontació, però no que ho faci el PSC". Pel líder d'ERC, "si el PSC fa això i

Ernest Maragall atén els mitjans a l'exterior de la nova oficina electoral ■ J.R.

Les frases

“L'eslògan de 'barceloní' i 'barcelonins' simbolitza que interpel·lem la ciutat, que hi conversem”

es deixa arrossegar per Cs, demostrarà que el 155 no va ser només un error, sinó també que és la seva actitud". En la mateixa línia, Maragall va retreure al PSC, a Cs i al PP que s'autoanomenin constitu-

“Creiem que estem en condicions de trencar els murs que defineixen els espais electorals tradicionals”

Ernest Maragall
CANDIDAT D'ERC

cionalistes "quan han destrossat aquesta Constitució que diuen defensar; interpreten la Constitució en el sentit contrari del que teníem al cap els que la vam votar l'any 1978". Maragall també va afir-

mar que estarà "encantat" de poder contrastar amb Elsa Artadi (JxCat) "el projecte progressista i d'esquerra" que té Esquerra per a la ciutat amb "el del centredreta tradicional que ve de l'espai postconvergent".

El candidat d'ERC no va voler revelar cap detall sobre la llista perquè, segons va explicar, justament ahir, havia de començar a debatre's en la federació de Barcelona. La llista, "potent, amb gent d'ERC i independents", s'aprovarà el pròxim dia 30 de març. ■

Artadi amb el cartell de precampanya de Joaquim Forn i les quatre columnes de Montjuïc al fons ■ EFE

Artadi admet que rellevarà Forn si JxCat aspira a l'alcaldia

■ L'encara consellera matisa que ho farà si hi ha "interferències" judicials

Redacció
BARCELONA

La número dos de JxCat a Barcelona, Elsa Artadi, rellevarà el candidat de la llista, l'exconseller d'Interior jutjat aquests dies al Tribunal Suprem, Joaquim Forn, en cas que la candidatura aspiri a l'alcaldia de la ciutat, si hi ha "interferències" de la justícia espanyola, o bé si hi ha una sentència condemnatòria. Així ho va explicar la mateixa Artadi, encara consellera de Presidència i portaveu del govern, durant el primer acte de precampanya, ahir al matí a les escales del MNAC. "No hi estarem

vuit mesos, per formar l'alcaldia", va sentenciar. Tot i això, l'encara consellera del govern de Quim Torra va insistir que Forn hauria de sortir absolt del judici de l'1-O i, en funció dels resultats electorals del pròxim 26-M, ser l'alcalde de Barcelona perquè la ciutat "s'ho mereix".

Al seu torn, la dona de Forn, Laura Masvidal, que va negar de totes passades la possibilitat d'anar a la llista, va llegir una carta del candidat —escrita des de la presó de Soto del Real— en què afirma que JxCat és "imprescindible" per aturar el "cavall de Troia de la dreta extrema" que representa Cs. ■

labosar
anàlisis clíniques

DES DE 1990

- CONCERT AMB LA MAJORIA DE MÚTUES
- EXTRACCIONS I RECOLLIDA DE MOSTRES:
DE DILLUNS A DIVENDRES DE 8 A 13 H I DE 17 A 19 H. DISSABTES DE 8 A 10:30 H
- ENTREGA DIÀRIA DE RESULTATS AL LABORATORI O PER CORREU ELECTRÒNIC

NOVETAT

- PROVES D'INTOLERÀNCIA A LA LACTOSA, LA FRUCTOSA I EL SORBITOL
- PROVES DE DIAGNÒSTIC PRENATAL NO INVASIU
- INTOLERÀNCIA A ALIMENTS

MALGRAT DE MAR
C/ Ponent, 4 - Tel. 93 765 52 28

BLANES
C/ Hospital, 31, 1er 1a - Tel. 972 350 883
info@labosar.com - www.labosar.com